

{ אז נדברו }

פרשת האזינו תשפ"א | גליון מספר 483 | לסדר: "יסובבנו יבוננהו יצרנהו כאישון עינו"

להצטרפות לרשימת

התפוצה במייל,

להערות והארות:

a8447168@gmail.com

להשתתפות בהוצאות הגליון:

בבנק:

חשבון 53957

בנק דיסקונט

סניף 106

באשראי:

"נדרים פלוס"

"קהילות"

בטלפון:

(מענה ממוחשב)

0799-654321

תודה מראש!!!

זכור רחמיך וכבוש כעסך וכלה דבר... ו... ומגיפה...

השנה... בראש השנה... כשהגענו בסוף התפילה לאבינו מלכנו זכור רחמיך וכבוש כעסך, וכלה דבר וחרב ורעב ושבי ומשחית ועוון ומגיפה ופגע רע... "כצפוי!!! כולם הזדעזעו והתרגשו וזעקו במילה "מגיפה"!!!! אוי... רבש"ע: כלה את המגיפה... אבינו מלכנו מנע מגיפה מנחלתך...

אבל משום מה אני משום מה נתפסתי לעוד מילה!! למשהו דווקא אחר!! אם שמת לב בהמשך התפילה הזו שאומרים וכלה דבר... ועוון ומגיפה ופגע רע וכל מחלה וכל תקלה וכל קטטה וכל מיני פורעניות!!! כשהגעתי ל"וכל מיני פורעניות..." דווקא שם הזדעזעתי עוד יותר...

אתה יודע למה??? כי... כי מגיפה נו... הרי בשנה שעברה כשאמרנו מגיפה אף אחד לא לקח את זה ברצינות... אף אחד לא התרגש... והנה השנה פתאום כולנו כבר מבינים עניין ולמדנו על בשרינו מה זה מגיפה וכמה צריך לזעוק לשמים... ההההלו... תפתח ראש גדול...

בדיוק כמו ששנה שעברה לא ידעת מה זה מגיפה והשנה אתה כבר כן יודע...

קח בחשבון שגם בשנה הזו... יש עוד הרבה הרבה "כל מיני פורעניות" שאתה עדיין לא יודע על קיומם שגם עליהם אגרוייסע אגרוייסע רחמי שמים...

יש לנו ראש קטן כזה: שאם שנה שעברה לא ידענו מה זה מגיפה... אז היינו טפשים... לא ידענו שצריך להתפלל על זה... אבל השנה?? השנה אנחנו מרגישים שיש כבר בעלי ניסיון עשיר... יש לנו ניסיון עם מגיפה... ממילא אנחנו כבר יודעים שיש דברים שצריך להתפלל עליהם...

אז זהו שלא!!! אל תשכח סו"ס מגיפה זה עדיין רק מילה אחת ופרט אחד מכל הרשימה הארוכה שמוזכרת שם באבינו מלכנו הזה... תחשוב שיש עוד כל כל כל מיני פורעניות שבכל דור ודור עומדים עלינו לכלותנו והקדוש ברוך הוא מצילנו מידם... אם ככה: אז דווקא מגיפה היא כבר הכי פחות מפתיעה... אותה כבר למדנו להכיר בשנה האחרונה... אבל הלאה... תפתח ראש... יש לנו להתפלל על כככל מיני פורעניות שאנחנו לא רוצים שיקרו בשנה הבאה...

כלפי מה הדברים אמורים??? שאדרבה... כעת צריך להירגע!!! ולמה??

כי כעת כולנו מוטרדים וצועקים: מנע מגיפה מנחלתך... רבש"ע: מה יהיה הסוף... איפה זה יגמר... אנחנו לא רואים קצה חוט... רגע... ומה עם הדבר וחרב ורעב ושבי ומשחית ועוון ו... ופגע רע וכל מחלה וכל קטטה...?? לכל הרשימה הזו יש לך כן קצה חוט איך הקב"ה ימגר את החרב והדם שנספך כמים בשנה האחרונה??? האם יש לך קצה חוט איך ה' יכול להשקיט את הרעב הנורא שהיה בשנה האחרונה שאנשים הסתובבו נפוחי כפן ברחובות והפכו את כל הפחים? יש לך קצה חוט??? לא!!! זה לא מטריד אותנו!!! ולמה לא??? כי השנה אמנם היתה מגיפה... אבל ב"ה חוץ ממגיפה לא היה לא חרב ולא היה רעב (חוץ מכמה תבניות ביצים שאולי היו חסרים מ" בניסן עד י"ז) ולא היה דבר ולא קטטה ולא תקלה ו... וגם כמעט ולא היה שנאת חנם... זאת אומרת: שגם בשנה הזו שהייתה מגיפה... עדיין הקב"ה זכר רחמיו וכבש כעסו וכילה מאיתנו דבר וחרב ורעב ושבי ומשחית ועוון ו... ופגע רע... רק מגיפה לא!!! אז נא לקחת את הדברים בפורפוציות... מי שזכר רחמיו וכבש כעסו וכילה מאיתנו בשנה שעברה דבר וחרב ורעב ושבי ומשחית ועוון ופגע רע... הוא זה שימצא מזור ויסקל את המגיפה הזו מאיתנו...

כבר הוזכר בגליון זה לפני כמה שבועות... שלפעמים הנתון שהכי מרגיע ומשרה שלוה זה לעמוד מול שלל הבעיות והצרות והיסורים שיכולים להיות ולהבין ש... שאם כל זה גדול עלינו לכל השיטות... אז לא נותר לנו אלא לתת לרבש"ע לנהל את העולם!!! הסיבה שאנחנו בלחץ מהקורונה זה בגלל שיש תחושה של שליטה במצב!!! כי אולי מערכת הבריאות מתחילה לקרוס... אבל הכלכלה והמשק עדיין יציבים... וגם הבטחון יציב... אבל תאר לעצמך שגם זה היה חלילה רעוע... כאן כבר באמת היינו נושאים לבבנו לשמים אל קל בשמים... אז זהו!!! שכעת אנחנו צריכים להפנים שמגיפה זה רק פריט קטן מהרשימה... אנחנו צריכים עוד אגרוייסע רחמי שמים שלא יהיה פה לא חרב ולא רעב ולא שבי ומשחית וכו' וכו'... ומול כל הרשימה הזו ביחד כולנו מבינים שרק הקב"ה יכול לעזור לנו!!! אז אם כבר צריך אותו... אז גם למגיפה יש לו פתרונות...

הגמי" (ר"ה כו): אומרת שיש הבדל בין הגישה של ראש השנה לגישה של יום כיפור!!! בראש השנה כמה דכייף איניש דעתי טפי מעלי ובוים כיפור כמה דפשיט איניש נפשיה טפי מעלי!!!

כלומר: בראש השנה צריך הכנעה... ככל שאדם מראה יותר הכנעה ודריכות ואימה מיום הדין ככה זה יותר מועיל לעומת זאת ביום כיפור העבודה היא הפוכה... אדם צריך להראות בטחון גמור בה... פשיט איניש נפשיה... הכל טוב... הכל בשליטה... אני בידיים של ה'... זה המנגנון של יום כיפור... כשהגענו לראש השנה צעקנו בקול ניחר: כלה דבר וחרב ומגיפה!!!!!! זעקנו לה: אנא ממך... תרחם עלינו... מה יהיה פה... אנחנו אבודים... אבל ביום כיפור אנחנו שוב נאמר את אותה תפילה אבל... כעת ניתן לומר אותה במנגינה אחרת לגמרי: "אבינו מלכנו, הרי זכרת רחמיך וכבשת כעסך בשנה האחרונה ועד כה כילית ומנעת מאיתנו דבר וחרב ורעב ושבי ומשחית ועוון ופגע רע וכל מחלה וכל קטטה... אז אנא ממך ה'... תכלה גם את המגיפה הזו מאיתנו... כפי שרחמת עלינו בשלל התחומים הנוספים... ככה חוסה על עמלך ופרוש עלינו סוכת שלומך..."

יום הכיפורים בהפגנות בבלפור!!!

עקב הביקוש משנים עברו,
יצאה כמות מצומצמת של

החוברת **בשובי לירושלים**

על יום הכיפורים וחג הסוכות

(עם הוספות והרחבה)

ניתן להשיג במוקדי המכירה:

אופקים: שפירא: 0534112035

אחיסמך: שרגל: 0527171721

אלעד: 039073067

אשדוד: 0504120311

בית שמש: נהר הירדן 9 רמה ב', משה צויבל.

ביתר עילית: ב' אזור רמי לוי 0548450998

רחובות: 0548423047

נתניה: 0548473542

בני ברק: קבוץ גליות 9- 0556728458

חזון איש 34 (מינת דסלה, דרייפוס) 0527117271

רבי עקיבא: אזור הרב קוק 0527603814

משפחת בויס רחוב השלושה 11.

קרית הרצוג: הרב גניחובסקי 20- 0527616750

ירושלים: מרכז העיר: רחוב נחמיה 10.

בית וגן: רח' הרב פרנק 29 קומה ב'.

רמות א': 0527189947

רמות ד': רובין 47 קומה ב'

רוממה: המ"ג 29 0527682281

גבעת שאול: בן עוזיאל- 0548491554

הר נוף: 0533148861

נווה יעקב: 0527119675

טלזסטון: 0527616512

תל ציון: 0548458542

קרית ספר: מרומי שדה 3 052-7174781

חפץ חיים 14 089742750

ברכפלד: 0533109169 (כולל עטרת שלמה)

גרון פארק: 0527644795

פיצוחי בראשית: 0527137444

צפון: חיפה: זבולון 9 או ישיבת תפארת ישראל

נווה שאנן: חניטה 81 אלושינסקי.

רכסים: הורדים 4' קריעלר לתאם 0548415410

בימים אלו ישנה תופעה אמנם אבסורדית מאוד שגורמת מרמור וחוסר אימון בציבור... אבל אנחנו כיראי ה' יכולים לקחת מזה מוסר השכל נוקב... הנושא ששמו: **ההפגנות בבלפור!!!**

כעת סוגרים את הכל... את המשק... את הבתי כנסיות... את התחבורה... את הכל משתקים!!!! ולמרות שיש לחץ ציבורי כבד על מקבלי ההחלטות בכל זאת סוגרים כי צריך לסגור... אבל יש מקום אחד ויחיד שהוא "חשוב" יותר מהכל: **חופש הביטוי והדמוקרטיה!!!** ואם כמה אנשים רוצים להפגין מול בית ראש הממשלה על ענייני תבן וקש מאפשרים להם... זה **יותר "חשוב"** מהכלכלה שקורסת... **יותר "חשוב"** מהביקורים אצל ההורים בחג... ו... וזה אפילו **יותר "חשוב"** מהתפילות בבית הכנסת... אז כמובן שזה מקומם וזה מעוות... אבל סו"ס מלכותא דארעא כעין מלכותא דרקיעא!!! ואם בדור שלנו מלכותא דארעא מגיעה לכאלו מסקנות... כנראה שיש לזה אחיזה כלשהי במלכותא דשמיא...!!!

ואכן כן!!! הקב"ה מכבד את הבחירה שלנו!!! מכבד אותה מאוד מאוד!!! בראש השנה הראשון בהסטוריה הקב"ה נתן לאדם הראשון את הבחירה ובורא עולם ידע שאם הוא ישלח ידו לאכול מעץ הדעת הרי הוא יקלקל ויחריב את כל העולם היפה שרק עכשיו הושלם בשכלולו ויפיו... והקב"ה רואה איך אדם הראשון מתקרב לו... ועוד רגע הוא הורס את הכל... עוד רגע הוא קונס מיתה על כל העולם כולו... והקב"ה מתערב?? הקב"ה מונע מאדם הראשון להתקרב? לא!!! למה לא?? כח הבחירה!!! חופש הביטוי!!! נתתי לך בחירה!!! אני רוצה שהבחירה תהיה נטו שלך... שאתה תהיה בעל ההטבה... ולכן אני לא מתערב לך בבחירה... **גם אם העולם יחרב אני לא אתערב לך בבחירה!!!**

זאת אומרת: הבג"ץ הוא לא הראשון ש"כ" קנאי ועקרוני לחופש הביטוי והדמוקרטיה... כי... כי אליבא דאמת ככה זה גם במלכותא דשמיא!!! כח הבחירה הוא עיקרון כ"כ נורא... שאין דבר בעולם יותר חשוב ממנו!!! ובינינו לבין עצמנו... אנחנו לא לגמרי מכירים בזה... במאה חמישים שנה האחרונות משהו התערער באמונת הבחירה... פתאום הגיעו כל מיני הוגי דעות **שבחרו** לכפור **בבחירה**... וכל העולם הושפע מהם... ו... וגם אנחנו קצת מושפעים מזה... אנחנו לא לגמרי לגמרי מאמינים שהכל תלוי ביי! אני לא לגמרי בטוח שיש לי חופש ביטוי ואני בבחירתי אחליט האם להמליך את ה' או לא...

ולכן מאז שהעולם התחיל להפסיק להאמין בכח הבחירה... אז גזרה מלכותו יתברך דשמיא וירדה לעולם מלכותא דארעא חדשה שדוגלת בדמוקרטיה ובחופש הביטוי!!! כדי להפגיש אותנו עם האמת הזו שיש לנו דמוקרטיה וחופש ביטוי מוחלט לבחור או לחדול במלכותא דשמיא... (עד אז לא היה צורך בדמוקרטיה... כי כל הבין מעצמו שיש לו בחירה... אבל ברגע שהמה חישבו חשבונות רבים וכפרו בבחירה... אז הקב"ה שלח לנו מדגם של דמוקרטיה...)

והנה אנחנו עומדים כעת מול האבסורד הנפשע הזה!!! שמדינה שלימה מדממת בנגיף ונתונה תחת סגר משתק ומגביל... ובכל זאת מי שרוצה להפגין מול בית ראש הממשלה על מחירי המילקי... יכול לעמוד כאוות נפשו ואף אחד לא יפריע לו...

אבל לא!!! זה לא אבסורד!!! זה בסה"כ מדגם!!! זה בסה"כ קריצה מלמעלה:

אבא שבשמים בונה אל כל יחיד ויחיד מאיתנו: בני יקירי... תדע לך שככה זה במלכותא דשמיא!!! ככה זה לגמרי!!! יש חופש ביטוי גמור גמור!!! ההההכל בידי שמים חוץ מיראת שמים... הקב"ה מושל על כל העולם חוץ מהבחירה שלך... הקב"ה משתק את כל העולם חוץ מאת הבחירה שלך... הבחירה תמיד נשארת בידיים שלך ואתה תמיד יכול לבחור האם להתקומם נגד אבא שבשמים ולהפגין מול ביתו ולעשות ככל העולה על רוחך... ואבא שבשמים ישתוק!! מי כמון באלמים ה'... (כמובן רק פה) ולמה אני אשתוק?? למה אני לא אמחץ אותך באותו רגע?? כי באותה מידה אני רוצה לאפשר לך לבחור להמליך אותי ולקבל את גזרותי ושיה יגיע לגמרי מהבחירה שלך!!! אני מוסר בידיים שלך בחירה חופשית ולכל כיוון... אני מאפשר לך למרוד בי ובאותה מידה להמליך אותי... ומה שתבחר זו בחירה לגמרי שלך!!! ופה אנחנו עומדים!!! בערב יום הכיפורים!!! נדרש מאיתנו לחזור בתשובה ולקבל החלטה: אבא שבשמים: אני מאמין בכח הבחירה שלי!!! נתתי לי חופש ביטוי... כיבדת את הבחירה שלי... ואני בוחר לממש את הבחירה שלי ולהמליך אותך!! להשתעבד אליך ולעשות רצונך בלבב שלם...

אבא שבשמים כ"כ שמח לשמוע את זה... כי זה מגיע ממקום של בחירה!!! זה לא מגיע ממקום של פקידה שמחויבת לבוס... אלא מגיע ממקום של אשה שבוחרת להינשא לבעלה... זה מגיע ממקום של חסד נעוריך אהבת כלולתיך!!! לזה כוראים המלכת ה'!! בחירה!!!

כעת כולנו מתוסכלים ועצבניים שחופש הביטוי והדמוקרטיה יותר חשוב מהבריאות של כולנו... יותר חשוב מבתי כנסת... יותר חשוב מחגי ישראל... יותר חשוב מכל הערכים האחרים שקיימים בעולם... **אז זהו!!! שתדע לך יהודי יקר:** שיש לי הוכחה פשוטה שחופש הביטוי **הרוחני** שלך... גם הוא יותר חשוב מהבריאות... גם הוא יותר חשוב מבתי הכנסת... גם הוא יותר חשוב מחגי ישראל... ויותר חשוב מכל הערכים התורניים שאנחנו נאמנים אליהם...

ומה הראיה שלי??? פשוט מאוד: תגידי: מה יקרה אם יהודי יחליט רח"ל לאכול ביום כיפור??? האם הקב"ה יתן לו להשלים את שנתו??? מסתמא שכן... ומה יקרה אם יהודי יחליט לגלוש באינטרנט ולהגיע למקומות הכי גרוועים?? האם הקב"ה ישבור לו את הפלאפון באותו רגע? לא!!! ואם משהו יחליט לפטפט בבית הכנסת ולדבר בחזרת הש"ץ... האם יפול עליו איזה נברשת על הראש?? לא!!! נו... אז מה טמון בזה?? שכמה שלאכול ביום כיפור זה עוון חמור מאין כמות... וכמה שאינטרנט זה החורבן הכי גדול... סו"ס הבחירה חופשית שלך... חשובה לקב"ה יותר מהכל!!! כי אבא שבשמים רוצה לאפשר לך להיות בעל ההחלטה ההיא!!! להיות לגמרי לגמרי בעל ההטבה ובשביל זה הקב"ה פותח לפניך את כל השערים ומאפשר לך לבחור... וגם אם תעשה נזקים בלתי הפיכים... הוא לא יפריע!!!

אם ככה ובהתאם לזאת: בא ננצל את חופש הביטוי והדמוקרטיה שלנו!!! ונצא יחד ונעשה אגודה אחת ונחליט כאיש אחד בלב אחד: רצוננו לעשות רצונך בלבב שלם!!! זכותנו!!! זו הבחירה שלנו... אף אחד לא מכריח אותנו... אף אחד לא עומד לנו על הראש... זו בחירה אישית שלי... אני יוצא בהפגנה וזועק בקול נחר: ה' הוא האלוקים!!! אבא שבשמים: אני מקבל על עצמי לעבוד אותך כי אני רוצה לעשות לך נחת רוח... זכותי!!! יכולתי לבחור להיפך... אבל החלטתי לבחור בך... אגא ה': בא ותשכון בתוכנו כבתחילה בשנה הזו...

תובנה חשובה שיכולה לסדר את

הראש לבני עליה...

כידוע: כל שנה מחדש... כשמגיעים הימים הנוראים אני משתדל לתפוס חיזוק... ולהחליט להתחזק בכמה דברים... בסופו של דבר תמיד בסוף יש רפיון... ולפעמים זה ממש מתסכל!!! בשנה האחרונה היתה לי כבר תקופה ממש רצינית בלימוד שהייתי עקבי ודפקתי כמו שעון וכבר הייתי בטוח שזהו... הסדר לימוד הזה הוא חלק ממני... החזית מאחורי... והנה... לאחר כמה חודשים פתאום אני מוצא את עצמי שוב באותו מקום... שוב אני מוצא את עצמי נאבק על הסדר לימוד הזה... כאילו זה לא ברור מאלי... זה מתסכל... מייאש... אני כבר מתחיל לאבד אימון בעצמי... כל פעם אני תופס חיזוק בתפילה... וכמה שזה נתפס טוב... וכמה שאני כבר מצליח לעלות על דרך המלך ואני רואה שמשוהו פה באמת זז... לא עוברת תקופה ארוכה ושוב הכל נשחק... מתמוסס... ושוב צריך להתחיל מהתחלה...

למה זה תמיד ככה?? והאם יש סיכוי שפעם זה ישתנה??

האם יש סיכוי שאני אתפוס חיזוק אחת ולתמיד???

אז זהו שבחודש אלול הזה נפל לי לראשונה האסימון... פתאום קלטתי ש... ש... שזה מובנה ככה!!! כך זה צריך להיות!! ככה זה היה וככה זה ימשיך להיות תמיד!!! זה אף פעם זה לא יראה אחרת!!!

כן... לא תאמין... גם אין עניין שזה יראה אחרת!!!

תמיד אני אקבל על עצמי חיזוק בלימוד... תמיד בעזה"ש זה יחזיק מעמד יפה מאוד... עד שבשלב מסוים זה יתחיל להתרופף עד שזה פתאום לא יחזיק מעמד... ואז!!! במקרה הטוב אני אתפוס את עצמי לידיים ואתחזק... או במקרה הפחות טוב אני אחכה לימים הנוראים ואז אני אתפוס את עצמי לידיים ואתחזק... **ו... ו... זה לא מתדל!!** ככה זה צריך להיות!!! ולא אחרת!!!

ואני אסביר את עצמי: מה פה הסקופ הגדול?? מה התחדש לי פה??

עד השנה הייתי בטוח שאם בשנה שעברה התחזקתי בלימוד... ובמשך השנה נהיה ריפיון... **יש פה מתדל!!!** יש פה אכזבה!! יש פה פרויקרט שנכשל!! ואם ככה... אז באלול הזה צריך לעשות חישוב מסלול מחדש איך מהדקים חגורות ואין גורמים שהריפיון שקרה שוב לא יקרה יותר...

אז זהו שלא!!! השנה פתאום קלטתי שאת הריפיון אי אפשר למנוע!! הריפיון הזה הוא אפילו לא פשלה!! זה מובנה ככה!!! **(עוד רגע אני אסביר למה...)** וממילא!!! אם אני צריך כעת לעשות חשבון נפש זה... זה **לא** איך למנוע את הריפיון... **אלא איך להיות ערוך כל הזמן לתפוס שוב חיזוק!!! הבנת???** אני חוזר: את הריפיון אי אפשר למנוע... הדבר היחיד שאפשר כן לעשות זה להיות מיומן לתפוס חיזוק כמה שיותר מהר וכמה שיותר ביעילות... שם נמצא עיקר החזית!!!

מאיפה הגעתי למסקנה הזו?? מאיפה התעוררתי לזה??

יש ברייתא שכולנו מכירים אותה: "ארבעה דברים צריכים חיזוק, תורה ותפילה וגמילות חסדים ודרך ארץ..." פתאום קלטתי שאם הארבעה דברים האלו צריכים חיזוק **באופן רשמי!!!** מה טמון בזה?? שבארבעה הדברים האלו יש **ריפיון באופן רשמי!!!**

השאלה כעת למה?? למה דווקא הארבעה דברים האלו צריכים חיזוק?? בא נשאל ככה: מה ההבדל בין תורה ל-תפילין?? למה תפילין **לא** צריכים חיזוק ותורה **כן??** למה שבת **לא** צריכה חיזוק ותפילה **כן??**

אתה יודע מה ההבדל?? ההבדל הוא ככה:

שתפילין חייבים להניח כל יום חוק בל יעבור!! בתפילין אין שטח אפור... אין פשרות... אין עיגולי פינות... אין משהו כזה בערך... כל יום צריך להניח תפילין, לא פחות, ולא יותר ולא בערך... אלא חייבים חייבים ומי שלא מניח יום אחד הרי זה פושע ישראל בגופו (ואם יש ימים שלא מניחים תפילין... אז זה לא שלא חייבים אלא **אסור להניח** תפילין...) בתפילין הכל שחור לבן!!! ממילא אם ביום הבר מצוה שלי התחלתי להניח תפילין עם כל הרצינות וכל החיזוק!!! מאז יום הבר מצוה שלי לא היה לי אפילו יום אחד של רפיון כזה... שהיה לי משא ומתן עם עצמי האם כן להניח או לא להניח... כי מניחים וזהו!!! אין פה נושא לדיון... ממילא אין לי את הריפיון של **היום השני** שישחוק ויעמעם לי את הרצינות והמוסכמות של **היום הראשון**... שמת לב למשפט האחרון???

שתבין: אם **ביום הראשון** של הלימודים כולם מגיעים לבית ספר עם פנים רציניות ומקשיבים בשיעור... נו... אז איפה הרצינות הזו נעלמת?? כי אחרי **יום הראשון** של הלימודים יש **יום שני**... ואז מגיע **יום שלישי**... שאז לאט לאט המוסכמות נשחקות... ומה שהיה כ"כ רציני וכ"כ נאמן לתקנון של היום הראשון כבר פחות קשוח ביום השני... אז אתי צבע אפור של **יום שני** ומבטל ליה לשחור לבן של **יום ראשון**... אז זהו שבתפילין מיום הבר מצוה שלי עדיין לא היה לי את היום השני הזה!!! כי מהבר מצוה ועד עצם היום הזה... לא היה לי יום אחד כזה אפור שהיה מקום לדון האם להניח תפילין או לא... כי ברור שכן ונגמר!!!

ולכן!!! מהסיבה הזו תפילין לא צריכים חיזוק!!! כי המוסכמה של הנחת תפילין שהייתה לי בבר מצוה ממשיכה להיות עמידה ומחזיקה עד היום כי **לא היה** **מה** שיטשטש אותה...

לעומת זאת לימוד התורה!!! בעסק התורה יש דינמיקה יומיומית!! וכמה שאני מתמיד וכמה שחשוב לי לשבת וללמוד בקנאות ובלי פשרות... **לפעמים צריך לסגור את הגמ'!!** לפעמים הקב"ה מעמיד לפנינו סיטואציות של ביטולה היא קיומה או מצוה שאינה יכולה להיעשות ע"י אחרים... שהתורה בעצמה כעת אומרת לי: עכשיו צריך לעשות משהו אחר... וממילא: עם כל הכבוד לקבלה התקיפה והנחושה שקבלתי על עצמי בראש השנה הקודם

ללמוד כל יום כל יום כל יום... בסופו של דבר המציאות חזקה מהכל!! והקב"ה בכבודו ובעצמו מעמיד לפני כל מיני סיטואציות וכל מיני מקרים שכעת צריך לסגור את הגמ'...

זה בדיוק מה שקרה!!! בראש השנה הקודם קבלתי על עצמי שאני כל יום לומד סדר ג' כך וכך זמן בלי פשרות ובלי ויתורים... זה באמת היה רציני במשך שבוע... שבוע ויום... שבוע ויומיים... שבוע ושלושה ימים... ואז הגיע נניח ערב חג הסוכות... והיה צריך לעשות כל מיני דברים... היה צריך לבנות את הסוכה של אבא שלי ושל הדוד המבוגר וגם את שלי... (אני בכונה לא מזכיר את ארבעת המינים... שעל זה עוד אפשר לדון...) והיה לחץ אדיר בבית והייתי צריך להושיט יד... אז אם **לא** הייתי עבד ה' אלא איש דת חרדי!!! אז הייתי מנתק פלאפונים ומשאיר תא קולי ומודיע לכולם: מצטער מאוד... אני צריך ללמוד ולא מעניין אותי שום דבר... אבל היות ואני יהודי!! וקבלתי על עצמי לעשות מה שה' רוצה!!!! אז נכון שקבלתי על עצמי ללמוד כך וכך שעות... אבל עכשיו כשאני מסתכל ימינה ושמאלה אני רואה שבימים לחוצים אלו ה' רוצה משהו אחר... אז אין לי ברירה!! ולמרות שקבלתי על עצמי ללמוד שעה וחצי בערב... אבל עכשיו לא!!!!!!

בימים אלו אני לא אלמד את השעה וחצי האלו כי ה' רוצה אחרת!!!

(האם להתאמץ בשארית כוחותי בסוף היום וכן ללמוד... זה כבר עניין שלי... זה כבר מאוד תלוי במצב... אבל ברור שהיום היתה עבודת ה' אחרת)

תכל'ס... בארבעה ימים האלו שבין יו"כ לסוכות... הסדר לימוד שקבלתי על עצמי היה למחצה שלישי ולרביעי... ועכשיו אני שואל אותך: עשיתי עבירה?? לא!!! האם זה נקרא שביטלתי את הקביעות שלי? שצריך?? ברור שלא!!! בקיצור: עשיתי מה שצריך ואני לא מתחרט לרגע על זה שבטלתי את הקביעות בימים אלו!!! אבל!!!! יש תופעת לוואי אחת מוכרחת ובלתי נמנעת שמתלווית כאן!!! משהו התעמעם והיטשטש במוסכמה שקבלתי על עצמי!!!

סוף סוף קבלתי על עצמי קבלה נוקשה... קבלתי על עצמי שאני לומד בכל מחיר!!! והנה בארבעה ימים האחרונים זה... זה לא קרה...

משהו פה טושטש ועומעם בתקיפות של הקבלה בעל כרחי!!!

זה שנהגתי נכון שלא למדתי... זה לא סתירה שמשוהו פה התעמעם...

בתת הכרה שלי התקבל נתון שהנה... היו כמה ימים שלא למדתי ואפילו מצפון אין לי את זה... ו... וככל הנראה... מניסיון אישי- התת הכרה לא מספיק אינטלגנט ולא מספיק למדן לעשות את החילוק הפשוט ולהבין שכאן הייתי חייב להפסיק ללמוד וזה לא מתיר את הרצועה...

אני יכול להעיד מניסיון שהתת הכרה לא מצליח להבחין!!! הוא זיהה דבר אחד: שהנה... נכון

יומיים שלוש... שלא נדע אבל לפעמים גם שבוע... זה קורה במשפחות הכי טובות!!! השבוע הזה הוא לא הסיפור... הסיפור הגדול הוא ביום שאחרי!!! שפתאום צריך לחזור לשגרה... ואם אתה לא מיומן בלתיפוס את החיזוק ולהשתלב בכביש... אז כאן הנפילה הגדולה!!! אם אתה לא מבין על מה אני מדבר... אז תנסה לשחזר אחורה איפה קבורתם של כל החיזוקים שלך... ואתה תהיה בהלם לגלות שכמעט כל החיזוקים שלנו נעלמו באיזה טירדה מוצדקת שהעסיקה אותנו... ו... ומאז פשוט לא חזרנו לעצמנו...

ובשנה הזו מאוד קל לזהות את זה!!!

כואב הלב... כמה שיעורי תורה וחיזוקים ודברים טובים התבטלו ונמוגו ונעלמו בעקבות נגיף הקורונה... נו... על מה צריך לחזור בתשובה?? על הקורונה שעשקה מאיתנו את החיזוק הזה?? לא!!! אנחנו לא אשמים ברפיון שהקורונה הביאה איתה... אם כבר אנחנו אשמים... זה על היום שאחרי הסגר של חודש ניסן ועל היום שאחרי המתח הגדול... ש... שכולם חזרו לשגרה... ואילו אני לא מספיק הייתי מיומן בלהתחזק שוב.

מהלך דומה נכתב כאן בגיליון זה לפני שנתיים... שהקבלה הכי גדולה שאפשר לקבל ביום כיפור זה... זה... זה לחזור בתשובה!!!

לא!!! אני לא בטוח שמעכשיו אני אהיה מושלם... אני בטוח שעוד יהיו נפילות... אבל אני מקבל על עצמי שכל פעם שתהיה לי נפילה אני אחזור בתשובה ואני שוב אצוף על פני המים!!! אין לך קבלה יותר טובה מזו!! כי כל קבלה אחרת... נו... הרי יום אחד יגיע ריפיון... יום אחד הרי תגיע איזה נפילה... אם לא קורונה... אז יש לך בטלים הרבה כנגדך... הדבר היחיד שהוא יכול להיות עמיד מול כל נפילה: זה פשוט להחליט שאני ערוך לנפילות ואני מקבל על עצמי לחזור בתשובה!!!

ובזה אנחנו לא מספיק מיומנים!!! אנחנו יודעים שצריך לחזור בתשובה בראש השנה ויום כיפור... אנחנו יודעים שצריך להתחזק בימים הנוראים וזהו!!! מכאן ואילך הכל אמור לדפוק... מה הפלא שבירפיון הקרוב שם תהא קבורתה של הקבלה שקבלנו... אז זהו שמהיום אני מקבל על עצמי להתחזק-- להתחזק!!! אני מקבל על עצמי להירתע ולהישבר מריפיון... אני מקבל על עצמי להיות ערוך לריפיון... ולהסתער עליו כאתגר!!! הנה... אם הגיע ריפיון... המשמעות היא שהקבלה מזמין חיזוק... אני בודק את השטח... האם הגיע הזמן לתפוס את החיזוק והאם לעשות אותו בהדרגתיות (זה כמובן תלוי בסביבת הריפיון) והכי חשוב: להתחזק!!! עם ה' חזקו ונתחזקה!!!

על פסוק... אבל מה כן?? יש תופעת לוואי אחת בלתי נמנעת!!!

עצם זה שבשבוע האחרון היו לי שלושה ימים שהתפללתי תפילה חטופה זה מטשטש את המוסכמות של התפילה שלי... פתאום אני מגלה עולם של שטיבלאך... פתאום גיליתי שעות חדשות בתפילה... פתאום אני רואה שאפשר להתפלל בעשרים דקות... וזה שוחק!!! ואת השחיקה הזו אי אפשר למנוע!! ואין מה להילחם נגדה! כי הקב"ה בכבודו ובעצמו הזמין לי את הסיטואציות האלו...

אז מה הדבר היחיד שאפשר לעשות?? בשביל זה תפילה היא מהדברים שצריכים חיזוק!!! כי נכון... בשבוע האחרון התפללתי בשטיבלאך בשעה מאוחרת... והתפללתי מהר... ודילגתי בפסוקי דזמרה כי הילד לא הרגיש טוב... והאשה יצאה לעבודה והיית צריך לשמור עליו וכו' וכו'... הכל טוב ויפה... אבל ברוך ה' כעת הילד כבר מרגיש טוב... ואשתך כבר בחופש ובעוצר ובסגר... אז כעת תחזור לאיפוס!!! תשחזר את החיזוק המוצלח שהיה בעבר!! תבהיר לעצמך שהתפילה של השבוע האחרון היא לא מודל לחיקוי... וכעת אני חוזר לעצמי בייתר שאת...

החכמה היא להתלמד להיות מיומן בחיזוק!!! לדעת איך לתפוס את ההגה חזרה לידיים!! את האיבוד שליטה על ההגה אי אפשר למנוע... כי לפעמים הקב"ה לוקח את ההגה והוא מכתוב לנו את הסדר יום לפי המסלול שהוא כעת רוצה... אבל ברגע שהקב"ה עוזב את ההגה ומשאיר לי אותו בחזרה... כעת המיומנות שלי היא מיד להתעשת לתפוס את ההגה חזרה ולהחזיר את השליטה החיובית לידיים...

אני שוב רוצה לחדד את התפיסה החדשה שהתגלת לי:

עד השנה האחרונה הייתי עסוק באיך למנוע ריפיון!!! איך נאבקים בריפיון... איך מהדקים יותר ויותר את החבל כדי שלא יהיה ריפיון...

וזה נחל כשלון פעם אחר פעם כי... כי... כי בתורה ותפילה ובגמילות חסדים ובכל השטחים הדינמיים האלו מוכרח שיהיה מציאות של ריפיון... אז זהו שלא!!! מהיום עיקר העבודה איך להציץ את החיזוק!!! ותדע לך שזה לא פשוט!!! כי כשנמצאים בריפיון... יש כזה מין בלבול כזה שהייתי קורא לו איבוד חוש התמצאות... ואורך די הרבה זמן עד שאני קולט מי אני ואיפה אני אמור למצא את עצמי...

אתה מכיר את זה שאחייך נניח מתחתך... ובשבועיים שלפני כן אתה עסוק בלעזור לו... וכל השטייגן משתבש... החברותא... הסוגיה... מקום התפילות... והנה... ב"ה אתמול הוא התחתך... אתה קם בבוקר ומשפשף את העיניים ומתחיל לעשות ראיון עצמי: רגע... מי אני?? איפה אני לומד? איזה גמ'?? והאם החברותא שלי חיכה לי או שהוא כבר בדרך לעוד לקוח מרוצה? ואורך זמן לחזור לאיפוס הזה!!! ובנקודה הזו אפשר לטפל!!! עם קצת יעילות ניתן לשמור קשר עין עם השגרה... לשמור קשר עין עם היום שאחרי... לא בשביל למנוע את הרפיון אלא בשביל החיזוק של היום שאחרי!!! הדבר הזה גם מצוי כשלא מרגישים טוב... קורה שלא מרגישים טוב... יום

שקבלתי על עצמי ללמוד כל יום... ובכל זאת אפשר לשחק עם זה לפעמים... פעם כן פעם לא...

התוצאה היא שלימוד התורה זה כבר לא כמו תפילין!!! ולמה??

כי בתפילין אף פעם לא יקרה שיהיה יום אחד שאני לא אניח כי אני תמיד תמיד נייח!!! ואילו בתורה כן קרה ויקרה שאני פתאום אסגור את הגמ'... כי צריך לסגור את הגמ'.. ולך תסביר עכשיו לעיר פרא אדם יוולד שבי... שזה לא מתיר את הרצועה...

זו הסיבה שתורה זה אחד מהדברים שצריכים חיזוק!!! תורה צריכה חיזוק לא בגלל שאני פושע ואני לפעמים מתבטל... אלא בגלל שהמוסכמות שלי בלימוד תורה נשחקות באופן בלתי נמנע!!! היות ובתורה יש דינמיקה כזו שאין שחור לבן... וכמה שאני אצור מוסכמות... לפעמים צריך לפרוץ את המוסכמות האלו... וברגע שמוסכמות נפרצות... מוכרח שמהו פה נשחק!! משהו פה מתרופף!!! זו לא בעיה... זו לא פשלה... אלא זו המציאות!!! ולכן הדרך היחידה איך להתגבר על הריפיון הזה זה... זה פשוט להעצים את החיזוק!!!

לא לטפל בריפיון!!! לא לנסות בכך למנוע ריפיון! כי הריפיון הוא מוכרח... אז מה כן??? ללמוד איך להזדרז ולתפוס חיזוק!!!

אותו סיפור בתפילה... שהיא גם אחת מד' דברים שצריכים חיזוק... ולמה?? כי עקרונית צריך להתפלל במתינות... צריך להתפלל במנין מסודר... צריך להתפלל כמנוה מעות... וקבלתי על עצמי להתפלל כמו שצריך וזה ב"ה החזיק מעמד... אבל ההכרח לא יגונה!!! ולפעמים הקב"ה בכבודו ובעצמו מזמין לנו כל מיני בקרים כאלו וסיטואציות כאלו שאתה צריך להטטטטטט את התפילה!!! כן... אני לא מדבר כעת על בחורי ישיבות אלא על אנשים נשואים... לכל בן אדם נשוי יש כל מיני סיטואציות ש... שאני חייב לטטטטטט... ופעם לא הסכמתי להודות בעובדה הזו!!! פעם הייתי בטוח שכל פעם שאני צריך להתפלל במהירות זה חטא ופשע!! אז זהו שלא!!! כי שוב: אנחנו יהודים!! יהודי הוא לא איש דת!! יהודי זה אחד שעושה רצון ה'. ואם בבוקר הנוכחי הזה היו כן וכן הפתעות בלתי צפויות... וצריך לרוץ עם הילד לרופא וכל כיוצ"ב... אז כעת בורא עולם מזמין תפילה מהירה... עם דילוג פסוד"ז ואולי אפילו בלי מנין... (כל מקרה לגופו) וזה קרה וזה קורה ובעזה"ש זה יקרה (יהי רצון שרק בנסיבות משמחות) את הסיטואציות האלו אי אפשר למנוע... זה קורה!!! (אני כמובן מדבר על ראי שמים... לא על אחד כזה שהוא היה חייב לגמור את העיתון לפני התפילה ולכן לא נשאר לו זמן להתפלל)

ואם כתוצאה מכל האילוצים האלו- אזי בשלושה ימים האחרונים נאלצתי להתפלל במנין בזק ותוך עשרים וחמש דקות סיימתי את התפילה... האם חטאתי?? לא!!! האם צריך לחזור על זה בתשובה?

לא!!! (בל נשכח את אותו חנוך הנחבא שהיה קדוש עליון והיה המחסידיים הראשונים שמתפללים תשע שעות ביום... ובכל זאת היו ימים שבהם הוא היה כועל בשדה (כפי שמסופר בגמ') ובמים האלו הוא היה אומר פסוד"ז בראש האילן ובראש הדבר ומסתמא הוא דילג

